TEZAUR LITURGIC

20 FEBRUARIE

SLUJBA SF.IERARH LEON, EPISCOPUL CATANIEI SICILIEI

ATENA,2020

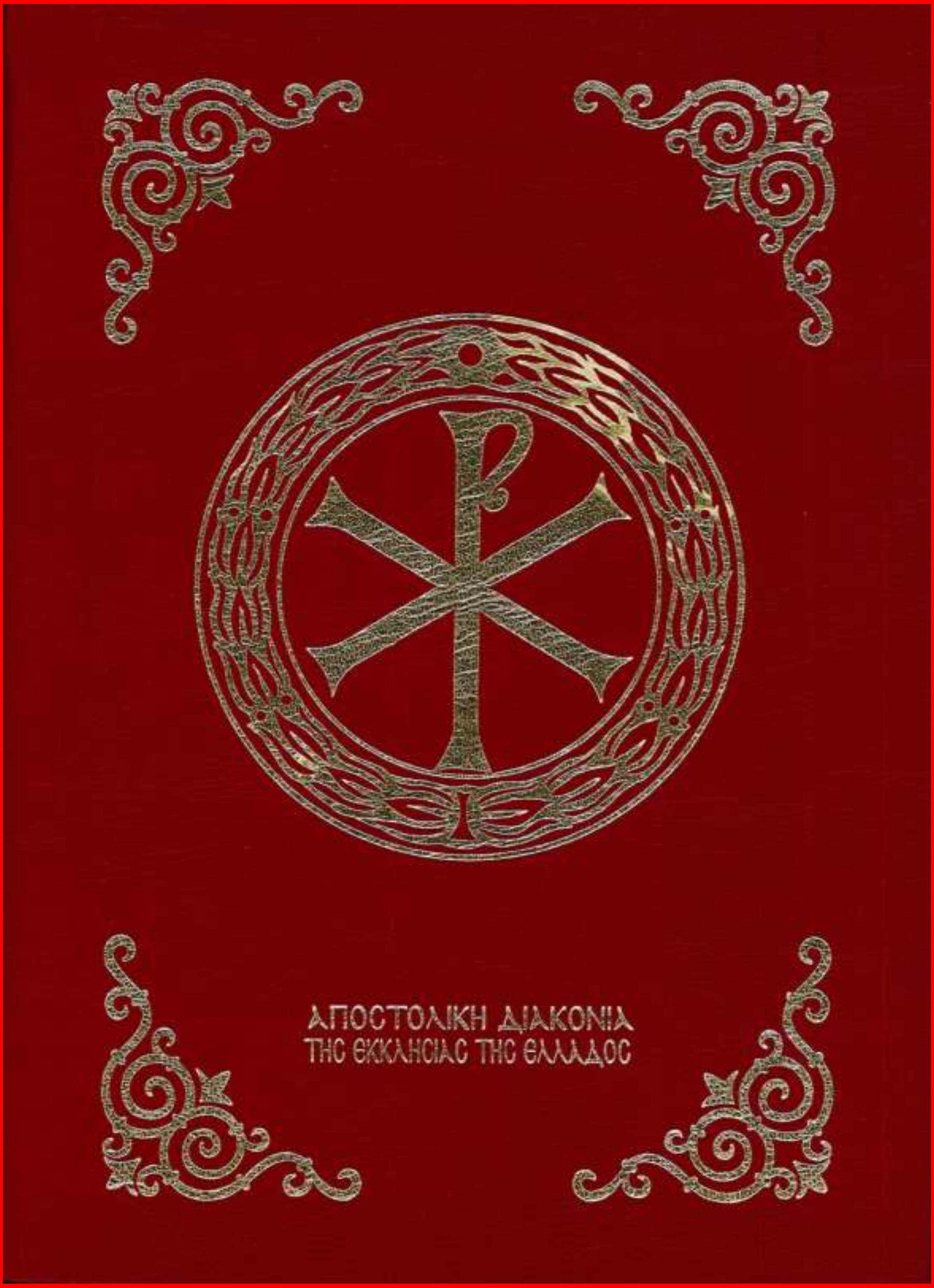
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΛΕΩΝ ΚΑΤΑΝΗΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἱστῶμεν στίχους δ’ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α’. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν τῆς Κατάνης φωστῆρα καὶ ἀρχιποίμενα, τὸν πρὸς Θεὸν μεσίτην, καὶ προστάτην τὸν μέγαν, ὑμνήσωμεν ἐνθέως πάντες πιστοί, καὶ αὐτῷ ἀνακράξωμεν· μὴ διαλίπῃς ὦ Λέον ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ πρεσβεύειν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος σθένει Πάτερ διέλυσας, Ἡλιόδωρου μάγου, μυσαρὰς ἀγυρτείας, καὶ τοῦτον κατακαύσας ἐν τῷ πυρί, εἰσελθόντες ἀμφότεροι, καὶ ἀβλαβὴς διαμείνας δίχα φθορᾶς, τοὺς πιστοὺς ἐχαροποίησας.

Ἐν τῇ πλημμύρᾳ τῶν λόγων σου ἐξεπαίδευσας, πιστὸν λαὸν Κατάνης, καὶ ποικίλοις σημείοις, ἐτράνωσας τὴν πίστιν χριστιανῶν, καὶ τῆς πλάνης κατήργησας, τὰ ἀθεώτατα δόγματα καὶ σοφῶς, τὴν Τριάδα ἐμεγάλυνας.

Ὡς θησαυρὸν εὐσεβείας Λέον γινώσκομεν, ὡς κήρυκα τοῦ Λόγου, Ἐκκλησίας φωστῆρα, ποιμένα θεηγόρον θαυματουργόν, ἀντιλήπτορα μέγιστον, ἀκαταμάχητον πρέσβυν πρὸς τὸν Χριστόν, Ὃν ἐδόξασας πανεύφημε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Πατέρων ἀγλάϊσμα, καὶ σοφὸς ποιμενάρχης, Ἱεραρχῶν ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλῃ, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς μαγικῆς ἀπάτης καθαιρέτης φανείς, Λέον, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θεοτόκε, Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β’. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Λέοντα τὸν σοφόν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, οἱ ἐν Κατάνῃ πάντες, ὡς θεῖον ἡμῶν πρέσβυν, πρὸς Κύριον ἀκοίμητον.

Στ.: *Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιασονται.*

Γέρας σε καὶ φρουρόν, ἡ Σικελίας νῆσος, ὦ Λέον κεκτημένη, πανευλαβῶς προστρέχει, τῷ ἱερῷ τεμένει σου.

Στ.: *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, και ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.*

Πίστιν χριστιανῶν, παμμάκαρ Λέον στῆσον, καὶ παῦσον τὰς αἱρέσεις, ὡς εὐσεβείας πάσης, διδάσκαλος φιλόθεος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὑπέρθεθε Τριάς, Μονὰς ἡ ἐν Τριάδι, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, Λέοντος Σοῦ θεράποντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάναγνε Μαριάμ, ἱκέτευε τὸν Κτίστην, δοῦναι ἡμῖν πταισμάτων, συγχώρησιν καὶ λύπην, καρδίας ἀποδίωξον.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Κατάνης ἐδείχθης Ἱεράρχης πανάριστος, καὶ θαυμάτων χάριν ἐδέξω ἐκ Θεοῦ Λέων Ὅσιε· διὸ δίκην λέοντος σοφέ, τὰ τεμένη τῶν εἰδώλων παντελῶς κατηδάφισας· Ἡλιόδωρόν τε μάγον ἐν πυρὶ κατετέφρωσας. Δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ σὲ ἀναδείξαντι λαμπρῶς τύπον ἁγιότητος.

Δόξα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Χαῖρε ἔχουσα, πόλις Κατάνης, θεῖον Λέοντα, λαμπρὸν ποιμένα, ὡς πολιοῦχον καὶ φωστῆρα πανθαύμαστον, τῆς γὰρ μαγείας καθάρας τὰ σκάνδαλα, τῆς εὐσεβείας τὸ κάλλος ἐξέλαμψεν. Αὐτῷ βόησον· λιταῖς σου θείαις με φρούρησον, ἐκ πάντων τῶν δεινῶν καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ Σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ

Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τό· *Μακάριος ἀνήρ.* Εἰς δὲ τό· *Κύριε ἐκέκραξα,* ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων, θεόφρον πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνθέου, ἔμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων, θείων τετύχηκας, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν πάντοτε καὶ προσευχῶν, μάστιγι ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων, τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, ῥάβδῳ θείας πίστεως, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ Πνεύματος, ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκληρονόμησας.

Ἔλαιον, θεῖον ἀρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προϊόν, βλαστανούσης ἀέναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιποίμενος, καὶ τῷ τῶν ὅλων, Θεῷ βοήσατε· Ὁ ἐν Ἁγίοις σοῦ θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς οἴκτειρον, ὡς ἀγαθός, πίστει ἑορτάζοντας, τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Ἕτερα. Ἦχος δ’. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς Κατάνης ὁ σύλλογος, τὴν πανέντιμον μνήμην σου, Λέον παμμακάριστε ἄγει σήμερον, καὶ ἐν ᾠδαῖς μεγαλύνει σοι, καὶ πόθῳ κραυγάζει σοι· καλλονὴ Ἱεραρχῶν, Ὀρθοδόξων ὑπέρμαχε, φρούρει πάντοτε, ἐκ παντοίων κινδύνων τὴν σὴν ποίμνην, ὡς ἀκοίμητον πλουτοῦσα, φρουρὸν καὶ πρέσβυν πρὸς Κύριον.

Ὡς λαμπτῆρά σε ἄδυτον, καὶ φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ στερεώματι ἀναλάμψαντα, τῆς Ἐκκλησίας πανεύφημε, καὶ κόσμον φωτίζοντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, ἀθεΐας χειμῶνα καὶ γαλήνην, ἐργαζόμενον βαθεῖαν, Λέον πιστῶς μακαρίζομεν.

Θαυμασίοις ἐκόσμησας, τὴν λαμπρὰν πολιτείαν σου, Λέον θεοφόρε χαρίτων τέμενος, σὺ γὰρ ταχέως κατέλυσας, μαγείας τὰ σκάνδαλα, καὶ κατέκαυσας πυρί, Ἡλιόδωρον ἄνομον, σαῖς ἐντεύξεσιν, καὶ θαυμάτων πηγάζεις θεῖα ῥεῖθρα, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Πνευματικὴν συστησώμεθα χορείαν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ποιμενάρχου Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, οὗτος γὰρ τοῦ ἀλάστορος καθελὼν τὴν δύναμιν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος ἐνισχυόμενος, ἀπετέφρωσεν Ἡλιοδώρου τὸ φρύαγμα, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀναδειχθεὶς στῦλος ἀδιάσειστος. Διὸ καὶ Κατάνη σεμνύνεται τὴν λειψάνων αὐτοῦ θήκην κατέχουσα, μεγαλαυχεῖ δὲ σὺν αὐτῇ καὶ Ζάκυνθος, Ναὸν ἱδρυσαμένη φυλακτήριον,

ᾧ οἱ περιπτυσσόμενοι ἀφθόνως τὰ χαρίσματα προσλαμβάνουσιν. Αὐτῷ οὖν μετὰ πόθου ἐκβοήσωμεν· μὴ διαλείπῃς πρεσβεύουν ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (ι´ 7, γ´ 13-16, ἐκλογή).

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ

τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρεφήσεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει

ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θάνατον. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελλον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἄμωμον ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καυχηματῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίου εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματα δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. δ' 7 - 11)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώτοις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη.Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου

πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Πνευματικὴ πανήγυρις σήμερον ἀδελφοί· σκιρτάτω ἡ φύσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης. Συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ὁ ἁγιώτατος Λέων, τὸ θειότατον κειμήλιον τῶν Ἀρχιερέων, ὁ ποταμὸς τῶν θαυμάτων ὁ πλημμυρέστατος· τὸ κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ἡ ὁλοθρευτικὴ μάστιξ κατὰ τοῦ Ἡλιοδώρου. Ὁ στενότατος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀκράδαντος πύργος· ἡ ὄντως κρηπὶς Πατέρων, καὶ φωστὴρ οἰκουμένης ὁ πολύφωτος. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀοίδιμε, Ἀποστολικῆς διδασκαλίας, γενόμενος ἔμπλεως καὶ τοῦ θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι᾽ ἐναρέτου πολιτείας δειχθείς, τῆς σῆς γὰρ μάνδρας τὸν Ἡλιοδῶρον πυρὶ ἀπήλασας καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στῦλος ἀναδείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. Ἀλλ᾽ ὦ Κατάνης ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῷ Σωτῆρι πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπον, καὶ οἰκονόμε τῶν αὐτοῦ Μυστηρίων, καὶ ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε ἔμψυχε, καὶ ἔπνους εἰκὼν ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε, ἡ τῶν Καταναίων Ἐκκλησία, ἀγαμένη προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Λέων σοφέ, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτὸς σὲ ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτόν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοὶ τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοὶ οὐρανῶν ἠνέωκται· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Λέων ἁγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. α΄.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, πνευματικῶς τε δὲ σκιρτῶσα ἀγάλλεται, ὡς στῦλον αὐτῆς λαβοῦσα, καὶ

ὀλετῆρα ἐχθρῶν, σὲ τὸν ὄντως θεῖον καὶ ἰσάγγελον, φωτίσας γὰρ ἅπαντας, τοὺς πιστοὺς εἰς εὐσέβειαν, καὶ καρτερίαν, τῶν δεινῶν προσεδίδαξας· τοὺς δὲ ἄφρονας, ἀπεστόμωσας ἔνδοξε, φράττων τὸ τούτων φρύαγμα, ὡς λέων ἐσπάραξας, τῆς Ἐκκλησίας διώκτην, καὶ τῷ πυρὶ κατηνάλωσας. Διὸ πίστει εὐφημοῦμεν, τὴν σὴν μνήμην εὐσεβάστως ἀεὶ γεραίροντες.

Στ.: *Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιασονται.*

Δεῦτε πανευλαβῶς οἱ πιστοί, καὶ χαρμοσύνως ᾄσματα ᾄσωμεν, τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θαυμαστοῦ ἐν δεινοῖς, τοῦ σοφοῦ ποιμένος, θείου Λέοντος, οὗτος γὰρ ἐτροπώσατο, Ἡλιοδώρου τὸ φρύαγμα, τῇ καρτερίᾳ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος, ἀνδρειότατα, ἐνεγκὼν εἰς τὴν κάμινον, τὸν τῆς Πίστεως βάσκανον, ὅθεν καὶ κατηνάλωτος, τῷ πυρὶ ἐγεγόνει, ὁ μαγγανείαις συρόμενος. Διὸ καὶ νῦν χαίρει, ἀγαλλόμενος σὺν πάσαις, ταῖς ἄνω τάξεσι.

Στ.: *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, και ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.*

Χαίρει, καὶ ὁ Ζακύνθου χορός, μετὰ Κατάνης, ἣν περ πάλαι ἐποίμανας, ἐπὶ τῇ ἀνεγέρσει, τοῦ ἱεροῦ σου Ναοῦ, ἔχων τοῦτον πᾶσι φυλακτήριον, πηγὴ γὰρ θαυμάσιος, τοῖς ἐν πίστει πελάζουσι, καὶ δεομένοις, τῆς αὐτοῦ συμμαχίας τε, καὶ ἀντιλήψεως, ὑπάρχει τε καύχημα, καὶ ἑδραίωμα ἄσειστον. Διὸ καὶ ἡ ὁμώνυμος, Κώμη σκιρτῶσα χορεύει, ἔχουσα τοῦτον

προπύργιον, Χριστὸν ἀνυμνοῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τίς μὴ θαυμάσει τὰ σὰ ἐξαίσια τεράστια Ἁγιώτατε Πάτερ, τὰς Ἡλιοδώρου γοητείας ἀποτεφρώσας, πιστοὺς πάντας ἔσωσας, καὶ ὡς ὁμώνυμος τῷ λέοντι, τὰς τῶν ἐναντίων δυνάμεις κατεπάλαισας Λέων ἀξιάγαστε. Διὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀγαλλομένη, πανηγυρίζει τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντας σοὶ πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Κατάνης ἐδείχθης Ἱεράρχης πανάριστος, καὶ θαυμάτων χάριν ἐδέξω ἐκ Θεοῦ Λέων Ὅσιε· διὸ δίκην λέοντος σοφέ, τὰ τεμένη τῶν εἰδώλων παντελῶς κατηδάφισας· Ἡλιόδωρόν τε μάγον ἐν πυρὶ κατετέφρωσας. Δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ σὲ ἀναδείξαντι λαμπρῶς τύπον ἁγιότητος.

Δόξα. Ἦχος γ’. Θείας πίστεως.

Χαῖρε ἔχουσα, πόλις Κατάνης, θεῖον Λέοντα, λαμπρὸν ποιμένα, ὡς πολιοῦχον καὶ φωστῆρα πανθαύμαστον, τῆς γὰρ μαγείας καθάρας τὰ

σκάνδαλα, τῆς εὐσεβείας τὸ κάλλος ἐξέλαμψεν. Αὐτῷ βόησον· λιταῖς σου θείαις με φρούρησον, ἐκ πάντων τῶν δεινῶν καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ Σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῳ Βασιλεῖ, τῶν αἰώνων καὶ κτίστῃ, ἐκ βρέφους σὺ πιστῶς, ἠκολούθησας πόθῳ. Διὸ καὶ σὲ ἐδόξασεν, ἐπὶ γῆς μετὰ πότμον τε, Λέων ἔνδοξε, ἱερομύστα Τριάδος, ἀξιάγαστε, διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φιλέορτοι σπεύσατε πρὸς τὸν Ναὸν εὐλαβως, τοῦ κήρυκος τῆς πίστεως καὶ διδασκάλου ἡμῶν, Λέοντος θεομύστου, καὶ ποιμένος Κατάνης, χαρίσματα γὰρ παρέχει, πᾶσι τοῖς μετὰ πόθου, τοῖς αὐτοῦ δεομένοις, ταχυτάτης πρεσβείας, καὶ ἀντιλήψεως.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων Σου.

Μετὰ τὸν πολυέλεον,
Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀνεδείχθης ἄριστος, λαοῦ Κατάνης, Ποιμέναρχης ἔνδοξε, σῴσας πολλοὺς ἐκ πειρασμῶν καὶ τῶν εἰδώλων συνέτριψας, πᾶσαν λατρείαν, ψυχόλεθρον Ἅγιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἕτοιμος, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων μὲ λύτρωσαι, καὶ μὴ παρόψῃ, ἡ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α΄ Ἀντίφωνον, τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον: *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.*

Στ.: *Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οι κατοικοῦντες τῇ οικουμένῃ.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν: *Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθέτων ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ...* Βλέπε τῇ η῾ Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ν΄.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄. Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ὅσιε Πάτερ θεοφόρε Λέων σοφέ, ὃς διὰ τῶν ἀρετῶν σου τῶν πολλῶν, οἰκητήριον ἐγένου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μὴ διαλείπῃς πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Λέοντα πηγὴν ὄντα θαυμάτων σέβω. Ὁ Ἰωσήφ.*

ᾨδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ῾. Ὁ Εἱρμός. Ὑγρὰν διοδεύσας

Λαμπτῆρά σε θεῖον ἡ τοῦ Χριστοῦ, φαιδρὰ Ἐκκλησία, κεκτημένη Λέων σοφέ, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φρυκτωρίαις, καὶ τῶν θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Ἐκ βρέφους ἀνέθηκας σεαυτόν, τῷ πάντων Δεσπότῃ, καὶ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν, ζῶσα τούτῳ γέγονας θυσία, θύων σαυτὸν ἀναιμάκτως Μακάριε.

Ὁ βίος σου φέγγει τῶν ἀρετῶν, κατηγλαϊσμένος, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς, καθωραϊσμένος Θεοφόρε, περιφανῆ σε τοῖς πᾶσιν εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, ἀμόλυντε Κόρη, τοῦ οἰκήσαντος ὑπὲρ νοῦν, ἐν σοὶ Θεοτόκε καὶ τὴν πλάνην, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοικίσαντος.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος

Τὰ σωτήρια Πάτερ, καὶ εὐσεβῆ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώβητα, ποίμνην ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους, καὶ πρὸς ἐπουράνιον μάνδραν εἰσήλασας.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν Ὅσιε, χρῖσμα ἱερὸν ὑπεδέξω, καὶ τὸν Πανύψιστον, πανσόφως, ᾔνεσας, ὑψηλοτάτῃ καθέδρᾳ, λειτουργήσας χάριτι, τούτῳ ὡς Ἄγγελος.

Πειρασμοὺς ὑπομείνας, διὰ Χριστὸν Ὅσιε, τῆς ἀθανασίας μετέσχες καὶ τῆς θεώσεως· μύρον εὐῶδες δέ, διηνεκῶς ἀναβλύζων, ἁγιάζεις πίστει σοι, τοὺς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἡ λαβὶς ἡ τοῦ θείου, καὶ φωταυγοῦς ἄνθρακος, βάτος ἡ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα, τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μου, πάντα κατάφλεξον πάθη, τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον διαιωνίζοντος.

Κάθισμα, ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένῃ, ἀνατέταλκας, τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψει καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγήσας πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα, Λέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾨδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός. Εἰσακήκοα Κύριε

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἤνεγκας Πανόλβιε, ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Ἡ ἁγία σου Ἅγιε, θήκη ἀενάως ἔλαιον ἅγιον, ἀναβλύζει ἁγιάζουσα, τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων φυγαδευτήριον, Ἱεράρχα, ἐχρημάτισας, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρεῖται ἐν τῇ νηδύϊ σου, διασῴζων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἁμαρτήμασιν.

ᾨδή ε΄. Ὁ Εἱρμός. Ἵνα τί με ἀπώσω

Νοΐ καθαρωτάτῳ, νοῦν τὸν πάντων αἴτιον ἐνοπτριζόμενος, παρ᾿ αὐτοῦ ἐδέξω, χαρισμάτων τὴν αἴγλην Θεόπνευστε, καὶ τῶν ἰαμάτων, τὰς ἱερὰς φωτοχυσίας· δι᾿ ὧν λύεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων, πάντας τοὺς πιστεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ δικαίᾳ παραδέδωκας ψήφῳ Μακάριε, καὶ ψυχὰς ἐῤῥύσω, τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης, ὡς Ποιμὴν ἀληθὴς καὶ σωτήριος.

Ἀναφθείσης ἐν μέσῳ, ἔστης ἀκατάφλεκτος πυρὰς Ἀοίδιμε· ἡ γὰρ θεία δρόσος, τοῦ Ἁγίου ἐκυκλοῦ σε Πνεύματος, ὡς ἱερομύστην, ὡς λειτουργὸν τῆς θείας δόξης, ὡς τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Θεωρήσαντες πάλαι, ἐνθεαστικώτατα Θεοχαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ Προφῆται, μυστηρίου τὸ βάθος τὸ ἄφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας, σοῦ τῆς ἁγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν τοῦτο προήγγειλαν.

ᾨδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν

Ἀόμματοι, τῇ ἐντεύξει σου Πάτερ, ἐκομίσαντο τὸ βλέπειν θεόφρον, τὸν γὰρ Χριστόν, συνεργὸν κεκτημένος, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, κτησάμενος διηνεκῶς, τὰς αἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Ὑπῆρξας, τῷ βασιλεῖ θαυμάσιε, φοβερώτατος ἡνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, ταῖς αὐτοῦ ἐπεφέρου, τῷ

ἱματίῳ σου ἅπτοντας ἀνθρακας, εδόξαζε γὰρ σὲ Χριστός, ὃν τῷ βίῳ σου Λέων ἐδόξασας.

Μυρίζει σου, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων, καὶ προχέει ἀενάως Παμμάκαρ, ὥσπερ πηγή, καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἔλαιον θεῖον δι' οὗ φυγαδεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν Πιστῶν, καὶ ὑγεία τοῖς χρῄζουσι δίδοται.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασον, τὴν ψυχήν μου Παρθένε, ἡ τὸν ἅγιον κυήσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν ἁγίοις ὡς θέμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν, καὶ δίδου μοι ὡς ἀληθῶς, κατανύξεως ὄμβρους Πανάμωμε.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάντες τοῖς ᾄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον, αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων δοτήρ, καὶ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τοῦ σοφοῦ Ἱεράρχου τὸν βίον ὅλον, ὃν ἐν τῇ γῇ διαπύρῳ ἀγάπῃ ἐτέλεσε, καὶ εἴληφεν οὐρανόθεν τῶν ἀπείρων θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν, δι' ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασεν· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Ὁ μὲν νεκρὸς Λέοντος· εἰδ᾽ οἵου πύθῃ,
Πάντως ἐροῦμεν τοῦ προέδρου Κατάνης.
Εἰκάδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευσαν.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τάξεις τῶν θείων Ἀσωμάτων, μετὰ σώματος μιμούμενος Θεόφρον, ἐλειτούργεις Θεῷ, ἀπαύστως ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦτα κωφεύοντα παμμάκαρ, δι᾽ ἐντεύξεως ἠνέῳξάς σου θείας, καὶ χωλοῖς προφανῶς, παρέχεις εὐδρομίαν, Εὐλογητὸς εἶ μέλπουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύματι θείῳ τοῦ Δεσπότου, ἀκατάφλεκτος διέμεινας ἐν μέσῳ, εἰσελθὼν τοῦ πυρός· ὁ μέτοχος δὲ τούτου, κρίσει δικαίᾳ φλέγεται, Ἡλιόδωρος εὐχῇ σου.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν νηδὺν μὴ καταφλέξαν, τῆς Θεότητος τὸ πῦρ Παρθενομῆτορ, σωματοῦται ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

ᾨδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός. Νικηταὶ τυράννου.

Ἐξεχύθη χάρις, Πάτερ σοῦ τοῖς χείλεσιν ἱερομύστα· διὰ τοῦτο Λέων, ὁ Θεὸς σὲ ἔχρισεν Ἀρχιερέα, τοῦ λαοῦ

βοώντα· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεῖ παμμάκαρ, τῷ διαιωνίζοντι εὐαρεστήσας, ἐπιγείῳ Λέων, Βασιλεῖ παρέστηκας ἄνθρακας φέρων, καὶ τὴν τούτου Πάτερ, καταπλήττων ἔννοιαν, ταῖς θαυματουργίαις, ταῖς λίαν παραδόξοις.

Ὡς ἐλαία Πάτερ, φυτευθεὶς κατάκαρπος οἴκῳ Κυρίου, φέρεις μετὰ τέλος, ἐκ τοῦ θείου σκήνους σου ἔλαιον θεῖον, Πιστῶν πᾶσαν νόσον, ἐπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σὲ μετὰ πόθου σοφὲ προσπεφευγόντων.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει πάντα, ἐκτελῶν Πανάμωμε εὐλογημένη, βουληθεὶς καὶ μήτραν, τὴν σὴν κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ὡράθη, καὶ ἐθέωσέ με, φθαρέντα τὸ πρότερον, τοῦ ἀπατεῶνος, κάκιστου συμβουλίᾳ.

ᾨδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵνα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζομεν ὁσίως βιώσαντα, καὶ τὰ οὐράνια, περιπολοῦντα καὶ ἀγαλλόμενον, παθῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς, εὐχαῖς σου διάσῳζε, καὶ περιστάσεων, Ἱεράρχα καὶ ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ὡς κλῆμα τῆς ἀληθινῆς, γεγονὼς Πάτερ ἀμπέλου ἐβλάστησας, ἀρετῶν βότρυας, θαυμάτων γλεῦκος ἐναποστάζοντας· ἐξ οὗ οἱ πίνοντες πιστῶς, ὑγείαν

κομίζονται, καὶ ἀγαλλίασιν, εὐφημοῦντες σὲ ἀεὶ Λέων Ὅσιε.

Σῶμά σου γέγονε ναός, τοῦ Ἁγίου καὶ σεπτοῦ Πάτερ Πνεύματος· καὶ νῦν κατάκειται, τοῦ θείου ἔνδον ναοῦ, ὃν ἤγειρας, εἰς δόξαν Λέων καὶ τιμήν, Λουκίᾳ τῇ Μάρτυρι, θαυμάτων βρύον ἡμῖν, ποταμοὺς τοῖς εὐσεβῶς σὲ γεραίρουσι.

Ἥλιος ὤφθης φωταυγής, ἀρετῶν λαμπαδουχίαις τὰ πέρατα περιαυγάζων ἀεί· καὶ νῦν πρὸς φέγγος μετέβης ἄῤῥητον τὴν φωτοφόρον σου διό, μνήμην ἑορτάζοντας, Λέων Πανόλβιε, σκοτασμοῦ πάντας δεινοῦ ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ἄμετρα πταίσας σοι, καὶ μεταγνώσει μὴ βελτιούμενος· ἀλλ᾽ ὡς ὑπαρχῶν ἀγαθός, ἐπίστρεψον σῶσόν με, τῆς Κυησάσης σε, εὐπροσδέκτοις, Ἰησοῦ παρακλήσεσι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπτῆρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρχην μέγιστον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνωρίζει σε Ἱεράρχα· τὰ τέκνα ταύτης Ὅσιε, καλῶς Πάτερ ἐποίμανας, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, Λέων θεόφρον ἅγιε, αἱρετικοὺς ἐκδίωξας, καθάπερ θῆρας ἀγρίους.

Θεοτοκίον.

Κατάνης ὁ πολύφωτος, ἀστὴρ καὶ διαυγέστατος, τερατουργὸς Ἱεράρχης, Λέων ὁ μύστης Τριάδος,

κυρίως Θεοτόκον σε, Ἁγνὴ τρανῶς ἐκήρυξε, νῷ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι· ἣν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεοῦ ὡς Μητέρα.

Αἶνοι. Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας προστάτην καὶ Ἀρχιθύτην Χριστοῦ, τὸν πρόεδρον Κατάνης, καὶ τὸ καύχημα πάσης, τῆς ὁμωνύμου Κώμης πανευλαβῶς, ἐγκωμιάζοντες εἴπωμεν, τοὺς τὴν σὴν μνήμην τελοῦντας σῷζε ἀεί, ἐκ κινδύνων καὶ τῶν θλίψεων.

Ὁ τῶν ἀγρίων θηρίων διασπασάμενος, τὴν αἵρεσιν ὡς λέων, διειργάσω ἀξίως, τῆς κλήσεως ἣν ἔσχες Λέων Σοφέ, τερατουργήματα ἄριστα, τῷ Θεῷ ἐκδουλεύσας εἰλικρινῶς, διὸ πάντες σὲ γεραίρομεν.

Δεῦτε προθύμως τῷ θείῳ περιπτυσσώμεθα, τεμένει Ἱεράρχου, Λέοντος τοῦ ἐνδόξου, ὡς οὗτος καὶ τοὺς πάλαι αἱρετικούς, ἀπετέφρωσεν ἅπαντας, τὰ νῦν καὶ ἡμᾶς σώσει ἐκ πειρασμῶν, ὡς πρεσβευτὴς τῷ Θεῷ κραταιός.

Τὸν καθαιρέτην τῆς πλάνης καὶ τῶν πιστῶν ὁδηγόν, Λέοντα τὸν γενναῖον, τὸν ὀλέσαντα πᾶσαν, τὴν ἐν γοητείαις ἀπάτην φαιδρῶς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· ὡς Ἠλιόδωρον τότε οὕτω καὶ νῦν, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κατάβαλε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐπὶ γῆς μὲν διὰ τῶν λεοντιαίων ἔργων σου θαυμαζόμενος, ἐν οὐρανῷ δέ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενος σὺν τοῖς ὁμοσκήνοις Ἱεράρχαις

συναγάλλῃ· ἁγιώτατε Λέων. Μὴ παύσῃ οὖν πρεσβεύων ἀπαύστως, ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Κύριον, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι καὶ Ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Δοξολογία, μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ὁ Κατάνης θεῖος Ποιμήν, χαίροις ἀντιθέων ὁ διώκτης καὶ ὀλετήρ, χαίροις τῆς ὁμωνύμου, Κώμης τὸ μέγα κλέος, κρηπὶς Πατέρων χαίροις, Λέων μακάριε.

Μάγον Ἠλιοδῶρον πονηρόν, κατέκαυσας Πάτερ τῇ δυνάμει τῇ τοῦ Θεοῦ, Λέων Ἱεράρχα, πανθαύμαστε τὸ κλέος, Κατάνης καὶ τῶν πάντων, πιστῶν ἑδραίωμα.